

Finansloven. Det forekommer mig, at der ikke kan gøres berettiget Indvending imod, at Sagen fremkommer paa Finansloven, idet den jo bliver underkastet samme Behandling, som hvis den var kommet paa et særligt Lovforslag. Forslaget paa Finansloven faar tre Behandlinger her i Salen med mellemliggende Udvalgsbehandling, og i det andet høje Ting faar det samme Omgang. Endelig synes jeg, at det ærede Medlem fra Æbeltoft ikke skulde komme med denne Indvending, da netop han som Minister ofte har været med til at benytte Finansloven paa denne Maade. Jeg erindrer saaledes — det ærede Medlem og jeg har jo ofte haft Lejlighed til at minde, hvad det ærede Medlem har foretaget sig i Tidens Løb —, at det ærede Medlem paa Finanslovsforslaget for 1911—12 fremsatte Forslag til Bevarelse af den sidste Rest af Kultolden. Da der af Højre blev gjort Indvendinger mod Sagens formelle Side, forsvarede det ærede Medlem varmt Ministeriets Fremgangsmaade og hævdede i en udmærket Tale, at det kun var gammel Praksis, der blev fulgt, og det ærede Medlem havde sit Partis fulde Tilslutning dertil. Det ærede Medlem nævnedes den Gang en Mængde Eksempler paa Lovgivning paa Finansloven. Jeg skal ikke atter nævne disse mange Tilfælde, men skal kun sige, at det ærede Medlems mange Eksempler og hele hans Forsvar for denne Lovgivning paa Finansloven, som staar at læse i Rigsdagstidenden for 1911—12, kan jeg fuldstændig slutte mig til og kan bruge det deri nævnte som Motivering for min Anskuelse om, at Regeringen har baaret sig rigtigt ad ved at opføre Bevillingen til Aarhus Banegaardsforholds Ordning paa Finansloven.

Endelig forundrer det mig, at man, naar man gør Indvending imod Bevillingen til Ordningen af Aarhus Banegaardsforhold, ikke samtidig gør Indvendinger imod, at Forslaget om Kolding Banegaardsforhold er blevet opført paa Finansloven, da de to Forslag er af samme Art og begge drejer sig om Udvidelse og Forbedring af Statsbanegaarde. Det ærede Medlem fra Æbeltoft nævnedes den Sum, som Forslaget om Aarhus Banegaard andrager, og man kunde da maaske tænke sig, at det var Beløbets Størrelse, der var det afgørende for det ærede Medlem, men i saa Henseende er der heller ikke nogen principiel Forskel, thi vel andrager Forslaget om Kolding Banegaard kun godt 1 Mill. Kr., medens det andet andrager godt 5 Mill. Kr., men begge disse Summer

er dog saa store, at Forslagene i saa Henseende ogsaa principielt set er af samme Art.

Pinstrup: Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) og nu i Dag det ærede Medlem fra Løjre (Niels Frederiksen) har talt om Befolkningens Forsyning med Brødkorn under den foreliggende ekstraordinære Situation. Begge de ærede Medlemmer ønskede, at der maatte blive fastsat en Maksimalpris, og har fremhævet Husmandsforeningernes Stilling til dette Spørgsmaal i Modsætning til Landboforeningernes. Efter min Opfattelse har Husmandsforeningernes Stilling og det, som blev Resultatet af Forhandlingerne, i og for sig ikke gavnet Hovedformaalet, thi Hovedformaalet i denne Sag maa dog være at sikre sig, at der findes tilstrækkeligt Brødkorn i Landet; om dette Brødkorn kommer til at koste 1 eller 2 Kr. mere eller mindre pr. Tønde, maa absolut i saa Henseende komme i anden Række. I Prisreguleringskommissionens Møde, hvori efter Indbydelse deltog Repræsentanter for Landbruget, baade for Husmandsforeningerne, for Landboforeningerne og for Landhusholdningsselskabet, blev der af Landboforeningernes Repræsentanter anvist en efter min Mening sikkert farbar Vej til Opnaaelse af Hovedformaalet, der jo, som sagt, er, at der findes tilstrækkelig meget Brødkorn i Landet. Man foreslog nemlig fra den Side en Ligning af et vist Parti Brødkorn paa hvert Landbrug i Landet, som avlede mere Brødkorn, end det selv havde Behov for til Familien, og i dette Møde blev Udførelsen af en saadan Fremgangsmaade antydnet, og den er praktisk gennemførlig; Apparatet er til Stede, idet man ganske simpelt kun behøver at foretage en Ligning paa de forskellige Amter, Amsraadene foretager derefter en Ligning paa Sognene, og Sogneraadene kan meget vel og meget let foretage en Ligning paa de enkelte Landbrug til Levering af et vist Kvantum Brødkorn. Saa var man sikret, og saa havde Landbrugerne Raadighed over det Brødkorn, der var tilovers. Men det vilde man ikke, bl. a. fra Husmandsforeningernes Side, og saa bøjede Landbrugsforeningernes Repræsentanter sig og gik med til, at der blev udstedt Forbud mod Udførsel af Brødkorn. Det er imidlertid uheldigt at udstede Forbud, som ikke kan kontrolleres, og det kan ikke kontrolleres, om dette Forbud overholdes. For at det skulde kunne ske, maatte man i alt Fald indføre et Posekigeri og et Angiveri, som neppe vil finde Sted. Efter Bestem-